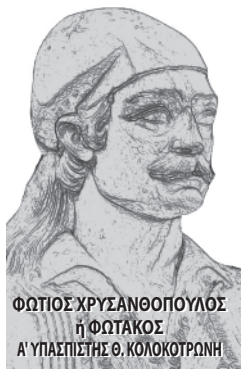

Τα Μαγούλιανα

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο Κ.Δ.Α. Αριθμός Άδειας 01-4943

PRESS POST X+5 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

www.magouliana.gr
www.fb.com/magouliana
www.twitter.com/magouliana

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 81 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ζητείται αμισθί ιερέας κατά προτίμηση νέος ή συνταξιούχος

Το πρόβλημα που αντιμετωπίζει το χωριό μας, μετά τη συνταξιοδότηση του πάτερ Θοδωρή Κονδύλη, είναι γνωστό στην Ιερά Μητρόπολη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως και τον σεβασμιότατο μητροπολίτη κ.κ. Ιερεμία. Συνεχείς άλλωστε είναι οι οχλήσεις τόσο του Συλλόγου, όσο και του κοινοτάρχη Θανάση Κανελλόπουλου.

Ο Σύλλογος απευθύνθηκε με γραπτή επιστολή στον μητροπολίτη, αλλά προέβηκε και σε προφορική επικοινωνία. Αποτέλεσμα όλων αυτών των πιέσεων ήταν ο μητροπολίτης στις 27 Μαρτίου να ορίσει αντικαταστάτη για την ενορία μας τον πάτερ Εμμανουήλ, άμισθο ιερέα με έδρα τον Άγιο Χαράλαμπο Δημητσάνας και ήδη υπεύθυνο για τα χωριά Ράδου, Βλόγγο, Παλαιοχώρι. Τώρα μένει να γίνει παράδοση και παραλαβή της ενορίας μας και εκλογή νέου εκκλησιαστικού συμβουλίου.

Όλοι ευελπιστούμε ότι η λύση αυτή δεν θα είναι μόνιμη (σ.σ. δεν θέλουμε να γίνουμε Κασσάνδρες). Με αυτά τα δεδομένα προβλέπεται να τελείται Θεία λειτουργία στα Μαγούλιανα περίπου μια φορά τον μήνα.

Στη Μητρόπολη φρόντισαν να μας εξηγήσουν ότι λόγω της έλλειψης ιερέα σε περίπου 120 χωριά της επαρχίας η τοποθέτηση ιερωμένου με έδρα τα Μαγούλιανα είναι δύσκολη υπόθεση. Γι' αυτό πρότειναν ν' αναζητήσουμε κάποιον νέο ή και συνταξιούχο ν' αναλάβει άμισθος την ενορία μας.

✔Ο Σύλλογος ακολουθώντας τις προτροπές της μητροπόλεως προχωράει σε ανοιχτή πρόσκληση προς κάθε ενδιαφερόμενο πατριώτη.

Ενόχλησε το δημοσίευμα

Γεγονός είναι ότι προκάλεσε αντιδράσεις το προηγούμενο δημοσίευμα της εφημερίδας μας: «Ξεμείναμε και από παπά. Οι μόνιμοι κάτοικοι δεν λειτουργήθηκαν τις ημέρες των εορτών!».

Δεν γράψαμε ψέματα, ούτε είναι δυσφημιστικό να αναφέρουμε ότι τα Χριστούγεννα, τη Πρωτοχρονιά και τα Φώτα δεν ήχησε η καμπάνα στο χωριό. Δυστυχώς φταίει η πεζή πραγματικότητα που δεν μας αφήνει να ξεχάσουμε πότε λειτουργήθηκαν τελευταία φορά οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού.

Τώρα προβλέπεται να τελείται στα Μαγούλιανα Θεία λειτουργία περίπου μια φορά τον μήνα!

- Κοντός ψαλμός αλληλούια, λοιπόν. Το Πάσχα έφτασε. Είναι άγνωστο πόσες και ποιες μέρες θα λειτουργηθούν οι μόνιμοι κάτοικοι και όσοι από μας σπεύσουμε να περάσουμε τις ημέρες εκείνες στον γενέθλιο τόπο, την πατρική γη.

- Για τις μνήμες των ημερών. Για την κατάνυξη. Για το νόημα του Θείου δράματος. Για την βιωμένη χαρά της Αναστάσεως στο χωριό γράφει η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΛΑΜΠΟΥΣΗ ➥ ΣΕΛ. 4

ΠΑΝΩ: Στις 27 Μαρτίου η Ιερά Μητρόπολη όρισε τον πάτερ Εμμανουήλ, άμισθο ιερέα, αντικαταστάτη του παπά Θοδωρή Κονδύλη.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Με εκκλησιασμό, με σεμνότητα και με ειλικρινή προετοιμασία τιμούσαν οι κάτοικοι του χωριού μας την Μεγάλη Εβδομάδα και γιόρταζαν την Ανάσταση.

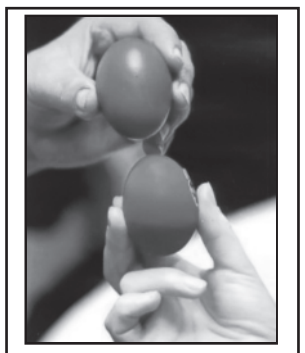

ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ & ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Έξι μήνες στα σκουπίδια

Γράφαμε στο προηγούμενο τεύχος για το πρόβλημα των σκουπιδιών που σέρνεται χρόνια και το ευτύχημα που ήταν χειμώνας. Τώρα που έλιωσαν τα χιόνια και ήρθε η άνοιξη, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με σωρούς από απορρίμματα.

Έξι μήνες έχουν να αδειάσουν οι κάδοι. Μισό χρόνο έχει να περάσει η σκουπιδιάρα από τα Μαγούλιανα και από τα χωριά του δήμου. Και την Τρίτη 14 Μαρτίου έσκασε η «βόμβα». Η Γορτυνία κηρύχτηκε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης «λόγω επικίνδυνης ρύπανσης από τα συσσωρευμένα απορρίμματα με κινδύνους για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον».

➢ Τα ευκόλως εννοούμενα καλό είναι να μην παραλείπονται, αλλά να λέγονται με έμφαση: **Έρχεται αύξηση στα δημοτικά τέλη**.

➢ Αλιεύσαμε στο «Arkadiapress» την είδηση ότι ο Δήμος Γορτυνίας ήδη έχει υπογράψει για την παράδοση της διαχείρισης των απορριμμάτων στην ΤΕΡΝΑ… (σ.σ. αν κάνουμε λάθος είμαστε έτοιμοι να επανορθώσουμε). ➥ ΣΕΛ.3

Οικονομική ενίσχυση – συνδρομές για τον σύλλογο και την εφημερίδα!

Στο ταμείο κάθε τράπεζας σ' όλο τον κόσμο, από το σπίτι σας ή το γραφείο, μπορείτε να καταθέσετε την ενίσχυσή σας απλά, γρήγορα, αξιόπιστα.
Στην τραπεζική συναλλαγή προσθέσετε το ονοματεπώνυμό σας. ΔΙΚΤΥΟ ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ – EUROBANK
Κωδικός IBAN: **GR6102606300000020200838001** ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

«Telegraph»: Στα μονοπάτια του Πάνα

Του **ΠΕΤΡΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ**

Διαιψεύστηκαν όσοι στο καφενείο του πλατάνου προεξοφλούσαν παταγώδη αποτυχία στη διάνοιξη των αρκαδικών μονοπατιών. Και ενώ -κατά τραγική ειρωνεία- το καφενείο έκλεισε, τα μονοπάτια που ανοίχτηκαν στην Γορτυνία, φιγουράρουν στην κορυφή οργανωμένων ταξιδιωτικών σάιτ και περιοδικών της Ευρώπης.

Το **«Μονοπάτι στο Μαίναλο»** υπάρχει στη λίστα με τους δεκαοκτώ Ελληνικούς παραδείσους, που η βρετανική εφημερίδα «Telegraph» προτείνει ανεπιφύλακτα στους αναγνώστες της για διακοπές αυτό το καλοκαίρι. Μάλιστα το κατατάσσει δεύτερο, μετά τη Σκύρο. Δεν είναι τυχαίο ότι το μονοπάτι μας είναι μία από τις πιο υψηλά βαθμολογημένες διαδρομές περιπάτου της Ευρώπης.

Το «Μονοπάτι στο Μαίναλο», σε πείσμα όλων των Μνημονίων, δεν θα περιπέσει τελικά στην ανυποληψία. Δεν του αρμόζει η λήθη. Μπορεί η μαγουλιανίτικη φύση κάποτε να δίνει μια αίσθηση δυσπρόσιτη και άγρια, αλλά πρέπει να είναι κανείς πολύ ανέραστος για να μην μαγευτεί από τον Πάνα.

Τον τραγοπόδαρο θεό, φίλος του κρασιού και του γλεντιού, που γυρνούσε και εξακολουθεί να τριγυρίζει στα μέρη μας προστατεύοντας τους εναπομείναντες κτηνοτρόφους και τους πολλούς κυνηγούς.

Διαδρομές που θα περίμενε κανείς να έχουν κλείσει από τα έλατα και τα βάτα, να έχουν γίνει «κατσικόδρομοι», γίνονται ουσιαστικά πόλοι έλξης επισκεπτών. Λες και με ένα τρόπο μαγικό έβαλε πάλι το πόδι του ο Πάνας και άνοιξαν (σ.σ. αν και προσωπικά πιστεύω ότι δεν έκλεισαν ποτέ) για να μας υποδεχθούν. Μια διαδρομή μήκους 75 χιλιομέτρων έχει διαμορφωθεί και είναι πλέον πιστοποιημένο μονοπάτι για πεζοπορία, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές. Εκτός από τα Μαγούλιανα το μονοπάτι περνάει μέσα από τη Στεμνίτσα, τη Δημητσάνα, το Ζιγοβίστι, την Ελάτη, την Βυτίνα, την Νυμφασία, το Βαλτεσινίκο, τα Λαγκάδια.

Μαζί με τους οργανωμένους περιηγητές του καλοκαιριού καλούμαστε να το ανακαλύψουμε και εμείς ξανά. Πρόκειται, άλλωστε, για δικά μας μονοπάτια, που εξακολουθούν να είναι χαραγμένα στη μνήμη ως δυσκολίες της ζωής.

Από αυτά κατηγορίζαμε (σ.σ. βλέπε είμαστε το ορεινότερο χωριό της Πελοποννήσου) μέχρι να συναντήσουμε τη θάλασσα. Τώρα φαίνεται έφτασε η ώρα να πάρουμε το δρόμο της επιστροφής και επανασύνδεσή μας με τον Πάνα, δηλαδή τη φύση. Εδώ κοτζάμ «Telegraph» παροτρύνει τους υποψήφιους ταξιδιώτες του καλοκαιριού να ξεχάσουν για λίγο τα μακροβούτια και να γνωρίσουν τα βουνά της Γορτυνίας.

Μη περιμένεις να δεις στα βουνά μας «χαμένους» επισκέπτες με χάρτες στο χέρι. Οι σημερινοί ταξιδιώτες – περιηγητές είναι οργανωμένοι. Τα τουριστικά γραφεία, οι τουρ-οπερέιτορ, τα διάφορα ταξιδιωτικά σάιτ είναι σοβαρές επιχειρήσεις και δεν αφήνουν κάτι στη τύχη. Γνωρίζουν όλες τις λεπτομέρειες του προϊόντος που πουλάνε.

Και η πελατεία τους είναι απαιτητική και ψαγμένη. Σήμερα έχουν ζήτηση λιγότερο διάσημοι προορισμοί και περισσότερο τα παρθένα τοπία. Κι αν κάπου προκύψει συνάντηση, ή έστω ακούσουν τον τραγοπόδαρο θεό να παίζει με τον ποιμενικό του αυλό, την σύριγγα, ακόμα καλύτερα.

Το «Μονοπάτι στο Μαίναλο» συναγωνίστηκε προορισμούς όπως είναι η Κέρκυρα, το Ναύπλιο, η Άνδρος και η Χαλκιδική. Επιλέχθηκε ανάμεσα σε δεκάδες άλλους τόπους και αναμένεται να αποζημιώσει τους επισκέπτες με την ομορφιά του γιατί έχει κάτι το αυθεντικά παραδοσιακό. Κάτι το μυθικό. Είναι αναμενόμενο χρόνο με τον χρόνο να αναπτύσσεται. Αυτό στη γλώσσα των γιάπηδων, και όχι μόνο, λέγεται ανάπτυξη και επένδυση.

☛ Το Menalon Trail είναι μια οργανωμένη κίνηση που υπόσχεται να βάλει στον τουριστικό χάρτη και τα Μαγούλιανα.

☛Τίτλος του δημοσιεύματος της «Telegraph» είναι «Η κρυφή Ελλάδα: 18 κρυφά διαμάντια που δεν είχατε σκεφθεί να επισκεφθείτε».

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- **Θεοδώρα Κονδύλη** 50 ευρώ
- **Θύμιος Χαρακίδας** 50 ευρώ
- **Δημήτρης Θανόπουλος** 20 ευρώ

Οι υπόλοιπες συνδρομές θα δημοσιευτούν στο επόμενο τεύχος.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Τα αδέρφια **Παναγιώτης** και **Θανάσης Λαμπούσης** απέκτησαν την ίδια μέρα τα δεύτερα νέα μέλη των οικογενειών τους. Ο **Παναγιώτης** και η **Μαρία** απέκτησαν αγοράκι. Ο **Θανάσης** και η **Ελένη** απέκτησαν κοριτσάκι.
- Η **Αγγελική Κουτσαβλάκη** και ο **Παναγιώτης Βασιλάκης** απέκτησαν ένα υγιέστατο αγοράκι.
- Δίδυμη χαρά για τον **Χρίστο Ανδ. Γόντικα** και τη **Γιάννα Γιαγκιόζη**. Απέκτησαν ένα αγοράκι και ένα κοριτσάκι.
- Η **Στέλλα Κοσμοπούλου** και ο **Μιχάλης Σμαράιδος** απέκτησαν ένα υγιέστατο αγοράκι.

ΓΑΜΟΙ

- Ο **Ανδρέας Παρασκευάς** και η αγαπημένη του **Νίκη** παντρεύτηκαν στον Ωρωπό Αττικής.
- Η **Ζαχαρούλα Κανελλοπούλου** και ο **Αλέξης Εφραιμίδης** παντρεύτηκαν στον Ι.Ν της Παναγίας στην Τερψιθέα Γλυφάδας.

ΚΗΔΕΙΕΣ

✝ **Νίκος Νάκης**, πέθανε και ετάφη στην Αθήνα.

✝ **Αλέκος Κλεάνθης**, οδοντίατρος γιός της Χρυσής Τράπαλη, πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο 2ο νεκροταφείο Αθηνών.

✝ **Ελένη Γιαβή**, πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στα Μαγούλιανα.

✝ **Σταυρούλα Θ. Μαρίτσα**, πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στο νεκροταφείο Ζωγράφου.

✝ **Γιώργος Δεληγιάννης** απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα.

Εκλογές στους συλλόγους Βυτιναίων & Νυμφασιωτών

Αρχαιρεσίες με ικανοποιητική συμμετοχή πραγματοποίησαν οι γειτονικοί μας σύλλογοι Απανταχού Βυτιναίων και Νυμφασιωτών. Στο προεδρείο επανεξελέγησαν οι δραστήριοι **Παναγιώτης Παπαδέλος** και **Γιώργος Παπαδάκης**, αντίστοιχα.

-Ευχόμαστε καλή συνέχεια και δύναμη απέναντι στις μεγάλες προκλήσεις που έχουν να αντιμετωπίσουν σήμερα οι σύλλογοί μας.

ΤΖΙΑΒΑΡΑΣ
Καυσόξυλα
Βυτίνα Αρκαδίας
Κιν: 6978 941266
• Οικ: 2710 243738

Τριμηνιαία Περιοδική έκδοση
ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-4943
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37(3ος Οροφος)
104 32 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 2105230669
Ηλεκτρονική διεύθυνση:
magouliana@gmail.com
Υπεύθυνος έκδοσης:
Άγγελος Α. Αλεξόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Συντακτική ομάδα
Επικοινωνία με τα μέλη και τους συνδρομητές:
Άγγελος Α. Αλεξόπουλος:
6907506314
Χρήστος Κ. Γόντικας:
6940927152
Κανελλόπουλος Θ. Δημήτριος
694.460.8231
Βασιλική Θ. Κονδύλη:
6984309181
Θάνος Π. Ανδριόπουλος
6944615162
Παναγιώτης Κ. Κυριακόπουλος
6972632312
Τάσος Α. Ζούβελος:
6944294470
Πανίκος Α. Τσαΐλής
6980821181
Τάκης Κ. Κοσιάβελος
6972644305
Μαρία Α. Τράπαλη
6974905062
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Μαίρη Γασπαράκη
ΤΥΠΟΙΣ: Σταμ. Κοτσάτος & Σία Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 4, Ηλιούπολη

Κορίτσι – χρυσάφι

Χαρακτηρίστηκε ως «η απόλυτη βασίλισσα» και δεν έχουν άδικο. Η Ελένη Κελαϊδίτη σάρωσε τα χρυσά μετάλλια στο διεθνές τουρνουά ρυθμικής γυμναστικής «Aphrodite Cup» που έγινε στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις του Παλαιού Φαλήρου 24-26 Μαρτίου.

Η 17χρονη γυμνάστρια, κόρη της Μαρίας Φάνη Λαμπούση και του Γιάννη Κελαϊδίτη, εντυπωσίασε κατακτώντας και τα πέντε χρυσά μετάλλια σε σύνθετο και ατομικό γυναικών (στεφάνι, μπάλα, κορύνες, κορδέλα) του τουρνουά. Στη συγκεκριμένη διοργάνωση πήραν μέρος κορυφαίες αθλήτριες από 23 χώρες.

Η Ελένη Κελαϊδίτη, «οικοδέσποινα» των αγώνων, παρουσίασε στο ελληνικό κοινό ένα πρόγραμμα που αποτελούταν από κλασικές μουσικές, αλλά και έναν τσιγγάνικο ρυθμό. Στο στεφάνι χόρεψε υπό τους ήχους του Μπετόβεν, στη μπάλα με το «Ave Maria» και τη φωνή της Μαρίας Κάλλας, στις κορύνες με το «Lacrimosa» σε μουσική Μότσαρτ και στην κορδέλα σε τσιγγάνικη μελωδία.

Επόμενοι στόχοι για τη 17χρονη Ελένη, που είναι επίλεκτη αθλήτρια της εθνικής ρυθμικής γυμναστικής και πρωταθλήτρια του Γυμναστικού Ομίλου Π. Φαλήρου (ΓΟΠΦ) «Η Αρμονία», είναι το ευρωπαϊκό του Μαΐου και το παγκόσμιο του Αυγούστου.

-Ελένη, μας κάνεις περήφανους. Σ' ευχαριστούμε.

«Το τσιπουράδικο του Παντελή»

Και το όνομα αυτού: «Το τσιπουράδικο του Παντελή». Από τις απόκριες ο Παντελής Κόλλιας λειτουργεί καφενείο-τσιπουράδικο με μεζέδες στη Βυτίνα, στο χώρο που λειτουργούσε παλιά το Οινοθεραπευτήριο.

Σε νέο χώρο και με ανανεωμένη διάθεση ο Παντελής είναι εκεί για να μας εξυπηρετήσει με τον δικό του, γεμάτο ζωντάνια και χαμόγελο, τρόπο.

Την είδηση κοινοποίησε στο Facebook ο Θοδωρής Παπακονδύλης και τα μηνύματα άρχισαν να πέφτουν βροχή. Μετρήσαμε περισσότερες από 200 ευχές για «καλές δουλειές», «καλορίζικο Παντέλο», «καλή αρχή» και «καλή δύναμη».

@ Χριστίνα Ζουβέλου (από Λονδίνο): Καλή αρχή! Θα έρθουμε σύντομα ελπίζω!

@ Δημήτρης Κυριακόπουλος: Φίλε καλές δουλειές να έχεις… Σύντομα θα σε ανταμώσουμε.

@ Χριστίνα Λαμπούση: Ah la la! Μπράβοοο! Καλές δουλειές!

@ Μαρίνα Παναγούλια: Και έλεγα που θα πίνω τσίπουρα όταν έρχομαι στο χωριό. Τέλειαααααα.

@ Βάσω Κόλλια: Καλές δουλειές, με πολλά-πολλά κέρδη. Αισιοδοξία και καλή δύναμη!

@ Κώστας Κόλλιας: Παντελή για βάλε καμιά φωτογραφία…

@ Γιώργος Κρητικός: Καλές δουλειές Παντέλο!!

@ Ελένη Θεοχάρη: Τέλειο… Καλό ξεκίνημα!!

-Παντελή, σου ευχόμαστε από καρδιάς τα καλύτερα.

ΑΝΤΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

✔ Εδώ και έξι μήνες έχει να περάσει η σκουπιδιάρα από τα Μαγούλιανα!
✔ Σε «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» η Γορτυνία
✔ Έρχεται αύξηση στα δημοτικά τέλη

Τα σκουπίδια μας δεν μπορούμε πλέον να τα κρύψουμε κάτω από το χαλί. Τα χιόνια που έλιωσαν, έφεραν στην επιφάνεια τους σωρούς των απορριμμάτων που παραμένουν αμάζευτα εδώ και έξι μήνες. Σωστά διαβάσατε. Εδώ και μισό χρόνο έχουν να μαζευτούν τα σκουπίδια από τα Μαγούλιανα και την ευρύτερη περιοχή.

Δεν είναι ούτε φήμη, ούτε συκοφαντία, ούτε λάσπη. Την Τρίτη 14 Μαρτίου μετά από το σχετικό αίτημα του Δήμου Γορτυνίας και έγγραφο της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου, Πέτρος Τατούλης κήρυξε τη Γορτυνία σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Τώρα, και να θες να κρατήσεις τη μύτη σου κλειστή, δεν μπορείς. Το ζήτημα των σκουπιδιών βρωμάει από όπου κι αν το πιάσεις. Δεν ξεχείλισαν μόνο οι κάδοι σκουπιδιών, μαζί τους ξεχείλισε ο θυμός και η οργή το κόσμου.

Το ότι η Γορτυνία κηρύχθηκε σε «έκτακτη ανάγκη» δε σημαίνει κάτι. Όσοι ελπίζουν ότι η δημοτική αρχή θα προχωρήσει σε προσωρινές λύσεις ανακούφισης του πληθυσμού, είναι βαθιά νυχτωμένοι.

Όμως ας πάρουμε τα πράγματα από τη εκεί που τα αφήσαμε τη τελευταία φορά που γράψαμε για τα σκουπίδια («Απέραντος… σκουπιδότοπος η Γορτυνία» ήταν ο τίτλος της εφημερίδας μας στο προηγούμενο τεύχος):

➤ Μπροστά στο αδιέξοδο, την Κυριακή 5 Μαρτίου, η δημοτική αρχή προχώρησε σε έκτακτη συνεδρίαση, στην Δημητσάνα.

➤ Την Τρίτη 14 Μαρτίου ο περιφερειάρχης κήρυξε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης τη Γορτυνία «λόγω επικίνδυνης ρύπανσης από τα συσσωρευμένα απορρίμματα με κινδύνους για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον».

➤ Αυτό σημαίνει ότι για το επόμενο τρίμηνο, δηλαδή έως τις 14 Ιουνίου 2017, θα αναζητηθεί ανάδοχος για την περισυλλογή και μεταφορά των σωρών σκουπιδιών σε νόμιμα χωροθετημένο μέρος. Η λέξη «νόμιμα» τα λέει όλα. Οι χωματερές στην περιοχή μας λειτουργούσαν παράνομα και έπρεπε να έχουν κλείσει εδώ και χρόνια. Οι αρμόδιοι γνώριζαν το θέμα, κι ας μη ομολογούν ακόμη μια αποτυχία τους.

Η δημοτική αρχή όπου βρεθεί και όπου σταθεί επιμένει ότι για το θέμα των σκουπιδιών έκανε τα πάντα (!)και πετάει το μπαλάκι στην Περιφέρεια.

Η γνώριμη ταχτική. Πάντα φταίνε οι άλλοι. Στη συγκεκριμένη περίπτωση φταίνε η Περιφέρεια και η κυβέρνηση που δεν προχώρησαν οι διαδικασίες.

Η Περιφέρεια με την σειρά της επιρρίπτει τις ευθύνες σε μικροσυμφέροντα και αγκυλώσεις που προβάλουν ορισμένοι, αλλά και σε ολιγωρία της κυβέρνησης.

Εδώ παίρνει τη σκυτάλη αρκάς βουλευτής του κυβερνώντος κόμματος. Όπως ενημερωνόμαστε από τοπικό σάιτ, ο βουλευτής φαίνεται να επιρρίπτει ευθύνες στη δημοτική αρχή λέγοντας ότι: δεν ανταποκρίνεται στη σύσταση διαλογής των απορριμμάτων στην πηγή, στην ανακύκλωση και προσωρινή διαχείριση.

Κάποιοι προσδοκούν ότι τώρα που ο κόμπος έφτασε στο χτένι η δημοτική αρχή θα προχωρήσει έστω σε προσωρινές λύσεις ανακούφισης του πληθυσμού. Δηλαδή θα προχωρήσει στη διενέργεια πρόχειρου διαγωνισμού για την διαχείριση – διαλογή – μεταφορά - καθαρισμό εκτιμώμενου κόστους 59.000 ευρώ.

Όπως γίνεται αντιληπτό ουσιαστική και μόνιμη λύση δεν πρόκειται να δοθεί άμεσα όσο οι τοπικοί άρχοντες κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους και ολιγωρούν. Για το θέμα των σκουπιδιών δε φταίει ο Χατζηπέτρης.

❑ Είναι γεγονός ότι υπάρχει έλλειψη παιδείας και ενημέρωσης στο θέμα της αποκομιδής των απορριμμάτων. Για τις εικόνες ντροπής με ρέματα και κάδους υπερχειλισμένους από σκουπίδια έχουμε και εμείς μερίδιο ευθύνης.

Η εφημερίδα μας παρακολουθούσε και παρακολουθεί ανελλιπώς το θέμα που προέκυψε λόγω αδυναμίας αποκομιδής απορριμμάτων από τη δήμο Γορτυνίας. Και ας κατηγορηθήκαμε ότι κάνουμε την τρίχα τριχιά.

Δε μας ανησυχεί η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου Γορτυνίας να καταθέσει αίτημα για κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης του Δήμου. Περισσότερο μας προβληματίζουν:

➤ η αδυναμία της δημοτικής αρχής να προστατεύσει την υγεία των δημοτών, ειδικά τώρα που οι θερμοκρασίες ανεβαίνουν και

➤ το ποιος θα κληθεί τελικά να πληρώνει τη σκουπιδιάρα.

«Χρυσός» πρωταθλητής ο Νικηφόρος

Ο Νικηφόρος Καίσαρης κατέκτησε την πρώτη θέση στο Πανελλήνιο πρωτάθλημα χειροπάλης (μπρα ντε φερ) στην κατηγορία των 70 κιλών εφήβων, που έλαβε χώρα στον Ασπρόπυργο.

Ο Νικηφόρος κατέκτησε το υψηλότερο σκαλοπάτι του βάθρου ύστερα από δυνατές μάχες. Στο άθλημα της χειροπάλης οι δυο αντίπαλοι κρατώντας την παλάμη ο ένας του άλλου και στηρίζοντας τους αγκώνες τους πάνω σε ένα τραπέζι, ή κάποια οριζόντια επιφάνεια, προσπαθούν να γυρίσει ο ένας τον βραχίονα του άλλου προς τα έξω.

Σε τέτοια επίπεδα, το άθλημα απαιτεί σιδερένια μπράτσα, αλλά και υψηλό επίπεδο τεχνογνωσίας.

-Μπράβο Νικηφόρε. Πάντα τέτοια.

Νίκος Γόντικας: «Έπεσαν οι μάσκες»

Καλά τα περί διαλογής των απορριμμάτων στην πηγή και η αειφορική διαχείριση των απορριμμάτων. Καλύτερα θα ήταν όμως να μιλούσαμε περισσότερο για λύσεις κοινωνικά αποδεκτές, με πολιτικές μείωσης της παραγωγής απορριμμάτων. Για λύσεις διαλογής στη πηγή, ανακύκλωσης, κομποστοποίησης, με υγειονομική ταφή των υπολειμμάτων, σε χωροθετημένους ΧΥΤΥ με επιστημονικά κριτήρια. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι κάτω από την μπόχα των σκουπιδιών βρίσκονται εργολάβοι-επενδυτές.

Σε δηλώσεις του, την Παρασκευή 20 Ιανουαρίου, ο Μαγουλιανίτης περιφερειακός σύμβουλος, Νίκος Γόντικας, αναφερόμενος στο ζήτημα της διαχείριση των απορριμμάτων στην Πελοπόννησο, μεταξύ άλλων σημείωσε:

«Συμπολιτευόμενοι και αντιπολιτευόμενοι, συμφωνούντες και δήθεν «διαφωνούντες» αριστεροί και δεξιοί, οικολόγοι και οικολογούντες συμφώνησαν και επικύρωσαν τις επιλογές της κυβέρνησης, της Περιφέρειας και της ΤΕΡΝΑ για την παράδοση της διαχείρισης των απορριμμάτων στο μεγάλο κεφάλαιο».

Τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη μια συμφωνία σύμπραξης με ιδιώτες (ΣΔΙΤ) όπου το κράτος διαθέτει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ σε εργολάβους-επενδυτές για να φτιάξουν τα εργοστάσια τους ΧΥΤΥ και τις υποδομές για την διαχείριση των απορριμμάτων.

Υπάρχει μια συμφωνία που προβλέπει:

1.Υπέρογκες αυξήσεις των ανταποδοτικών τελών, για να έχει ο εργολάβος-επιχειρηματίας εγγυημένη κερδοφορία δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο, και

2.Οι πολίτες επιβάρυνση με 80 ευρώ τον τόνο σκουπιδιών, συν τα μεταφορικά, συν το ΦΠΑ, συν τις ρήτρες ποσότητας και ποιότητας, συν την αποκομιδή.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Νίκος Γόντικας: «Αποδείχθηκε ότι η διαπάλη Κυβέρνησης και Περιφέρειας, Περιφέρειας και κάποιων Δήμων ήταν το ποιος θα έχει το πάνω χέρι στη διαχείριση εκατομμυρίων ευρώ για τις υποδομές, την ενδιάμεση και τελική διαχείριση των απορριμμάτων».

Μόνη φιλολαϊκή λύση, συμπλήρωσε, είναι η πρόταση για διαχείριση των απορριμμάτων από Δημόσιο φορέα, χωρίς ανάμεση εργολάβων-επενδυτών σε κανένα στάδιο διαχείρισης. Χωρίς αύξηση των ανταποδοτικών τελών. Μόνο τότε μπορεί να υπάρχει σεβασμός του περιβάλλοντος, να εξασφαλίζονται τα εργασιακά, ασφαλιστικά και οικονομικά δικαιώματα των εργαζομένων.»

(Πηγή: https://www.kalimera-arkadia.gr)

Στη Βουλή και... παρατράγουδα

Τη διαχείριση απορριμμάτων στην Πελοπόννησο έφερε την Τετάρτη 29 Μαρτίου στη Βουλή με επίκαιρη επερώτηση η ΝΔ. Οι δέκα βουλευτές που υπογράφουν την επερώτηση, μεταξύ των οποίων και ο πρώην πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, μεταξύ άλλων, ρωτούν τον Υπουργό Περιβάλλοντος & Ενέργειας:

α) Για ποιο λόγο η Περιφέρεια Πελοποννήσου δεν έχει επιλύσει το πρόβλημα στη διαχείριση των απορριμμάτων της Πελοποννήσου, για την οποία έφερε ακέραια την ευθύνη τα τελευταία χρόνια;

β) Γιατί το έργο ΣΔΙΤ για τη διαχείριση των απορριμμάτων της Πελοποννήσου οδηγήθηκε σε απένταξη από το ΕΣΠΑ 2007-2013 και ποιος φέρει την ευθύνη γι αυτό;

γ) Η Περιφέρεια έχει προχωρήσει στην αποκατάσταση όλων των Χώρων Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Αποβλήτων (ΧΑΔΑ) της Πελοποννήσου, ωστόσο προς το παρόν μόλις 3 εκ των 26 Δήμων έχουν επιτύχει την προσωρινή διαχείριση των απορριμμάτων. Γνωρίζει το αρμόδιο Υπουργείο που καταλήγουν τα απορρίμματα των υπολειπόμενων 23 Δήμων;

δ) Ισχύει ότι η Κυβέρνηση έχει πλέον υιοθετήσει και στηρίζει την εν λόγω ΣΔΙΤ των 120€/τόνο; (Τελική τιμή για τους πολίτες που περιλαμβάνει το κόστος μεταφοράς και το Φ.Π.Α.).

☑ Δύο μέρες αργότερα αντιπεριφερειάρχες και Περιφερειακοί Σύμβουλοι της «Νέας Πελοποννήσου» -μέλη της ΝΔ, με επιστολή τους υποστηρίζουν το έργο της Περιφέρειας, σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «Με έκπληξη και απορία πληροφορηθήκαμε το περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησης των βουλευτών της ΝΔ με θέμα "Άλυτο το πρόβλημα της διαχείρισης απορριμμάτων στην Πελοπόννησο".

Από την ανάγνωση της ερώτησης, διαπιστώνεται η έλλειψη εμπεριστατωμένης και ολοκληρωμένης ενημέρωσης των βουλευτών, αφού δεν επέδειξαν κανένα ενδιαφέρον να ενημερωθούν για την πορεία του έργου ΣΔΙΤ που σήμερα καταγγέλλουν.

Η κίνηση αυτή, όχι μόνο δεν προτείνει λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα, αλλά δημιουργεί αντιφατικές τάσεις στην παράταξη της ΝΔ, σε μια περίοδο που όλοι εμείς αγωνιζόμαστε για την μέγιστη δυνατή της συσπείρωση.

Εμείς θα συνεχίσουμε απρόσκοπτα να ενεργούμε με μοναδικό γνώμονα την προάσπιση των συμφερόντων των πολιτών, διαφυλάττοντας παράλληλα την προσωπική μας αξιοπιστία».

ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

Οι πιστοί συνέρρεαν στις εκκλησιές του χωριού μας τις μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας. Συμμετείχαν με κατάνυξη και ευλάβεια στο θείο δράμα και την Ανάσταση. Βίωναν τα πάθη του Θεανθρώπου.

Της **ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ Π. ΛΑΜΠΟΥΣΗ**

Πάλι και φέτος, όπως κάθε χρόνο, τούτες τις μέρες η θύμηση χτυπάει μέσα μου τα καμπανάκια της υπέρτατης συγκινησιακής φόρτισης των ημερών της Μεγάλης Εβδομάδας και με γυρίζει στον τόπο μας, το δικό μας τόπο, τον ορεινό, τον κακοτράχαλο, το φτωχό και τόσο πλούσιο συνάμα, τότε που έβγαινε από το μακρύ κοπιαστικό χειμώνα, άνοιγε ο καιρός και ανασταινόταν η φύση μαζί με την Ανάσταση του Θεανθρώπου.

Τότε που όλα γίνονταν με σειρά και τάξη και η κατάνυξη και η ιερότητα των ημερών περίσσευε.

Όλα ξεκίναγαν στον Αη Γιάννη το πρωί της Κυριακής των Βαΐων, όταν όλοι με τα βάγια στα χέρια γυρνούσαμε στα σπίτια μας να φάμε το μοσχοβολιστό μπακαλιάρο, έπαθλο για τη νηστεία που προηγήθηκε και γι' αυτήν που θα ακολουθούσε.

Από τις Απόκρεις και μετά, τότε που εννοούσαμε αυτό που σημαίνει η λέξη, δεν βάζαμε κρέας στο στόμα μας και από την Τυρινή και μετά ούτε γαλακτοκομικά. Οι περισσότεροι απονήστευαν και το λάδι και πέρναγαν με τα ελάχιστα νηστήσιμα που υπήρχαν στο χωριό.

Κυριακή βράδυ άρχιζε στον Αη Γιάννη το οδοιπορικό των παθών του Χριστού. Ο Νυμφίος ερχόταν «εν τώ μέσω τής νυκτός» και έπαιρνε τη θέση του στο πένθιμο σκηνικό της εκκλησίας.

Μεγάλη Δευτέρα βραδάκι πάλι εμείς στον Αη Γιάννη «μη μείνωμεν έξω τού νυμφώνος Χριστού».

Τη Μεγάλη Τρίτη κατηφορίζαμε στον Άγιο Δημήτρη. Δεν έπρεπε να μείνει η εκκλησία αλειτούργητη χρονιάρες μέρες. Εκεί μαζί με «την εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή» (στο γνωστό τροπάριο της Κασσιανής) ζητάγαμε και μείς να μην μας καταφρονέσει «ο αμέτρητον έχων το έλεος».

Το απόγευμα της Μεγάλης Τετάρτης, παπούδες, γιαγιάδες, παιδιά, μωρά στην αγκαλιά των μανάδων, πλυμένοι, καθαροί απλώναμε τα χέρια, σηκώναμε τα μαλλιά από το μέτωπο και περιμέναμε το αγιασμένο λάδι για να μυρωθούμε. Το ευχέλαιο γινόταν στον Άγιο Ιωάννη.

Οι άγιες μέρες όμως ήταν στα ίσα μοιρασμένες, καμιά εκκλησία να μην έχει παράπονο, κι έτσι το βράδυ πάλι η καμπάνα του Αη Δημήτρη μάς καλούσε να ζήσουμε με συγκίνηση την έσχατη ταπείνωση του Ιησού, όταν ο ίδιος έπλυνε τα πόδια των μαθητών του και στο Μυστικό Δείπνο προσέφερε το Σώμα και το αίμα του.

Μεγάλη Πέμπτη πρωί και βράδυ στην Παναγία, γιατί εκεί είμαστε πιο κοντά στο θάνατο, εκεί και οι δικοί μας νεκροί. Εκεί θα γίνει η σύλληψη, η καταδίκη, ο σταυρικός θάνατος.

Εκεί είναι που η μάνα Παναγία βοά «Πού πορεύη Τέκνον;». Εκεί ο παπά Γιάννης ανάμεσα στο πέμπτο και στο έκτο ευαγγέλιο, μέσα σε ατμόσφαιρα κατάνυξης, περιφέρει το σταυρό με τον Εσταυρωμένο και με συγκίνηση ψέλνει το «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου» και από το ψαλτήρι ο μπάρμπα Γιάννης ο Γιαβής, ο μπάρμπα Μαθιός και άλλοι κατά καιρούς ψαλτάδες επαναλαμβάνουν το «Προσκυνούμεν Σου τα Πάθη Χριστέ».

Μεγάλη Παρασκευή. Σχεδόν πάντα μέρα ήσυχη, μουντή και βουρκωμένη, ευωδιασμένη με τα αρώματα της πασχαλιάς. Αξημέρωτα οι γυναίκες, τα κορίτσια με λουλούδια στα χέρια σεμνά, ταπεινά θα ετοιμάσουν τον επιτάφιο (το κουβούκλιο που περιμένει κάθε χρόνο να δεχτεί το Άγιο Σώμα).

Λουλούδια πολλά τέτοια εποχή στο χωριό δύσκολα έβρισκες. Κάθε νοικοκυρά όμως έκανε τα αδύνατα δυνατά και θα μάζευε για να πάει στο θεάνθρωπο μια χεριά μπιγόνιες, ένα ματσάκι βιολετούλες, κανένα αγριολούλουδο που δειλά – δειλά ξεπρόβαλε, κρινάκια που μόλις φύτρωσαν, χειμωνιάτικα από τους κήπους, λίγο βασιλικό από τη γλάστρα, πασχαλιές άσπρες και μωβ.

Η θεια Ντίνα η Καλομοίρη που φρόντιζε πάντα τις εκκλησίες, είχε φροντίσει και σε συνεννόηση με το Σύλλογο στην Αθήνα έρχονταν για το στολισμό του επιταφίου κόκκινα γαρίφαλα και μεγάλοι άσπροι κρίνοι.

Τα κορίτσια περνούσαν τα λουλουδάκια στην κλωστή, φτιάχνανε γιρλάντες και βοηθούσαν με περισσή φροντίδα στο στολισμό. Ο επιτάφιος έπρεπε να είναι έτοιμος για την αποκαθήλωση. Απλός και απέριττος για να δεχθεί το νεκρό Σώμα που ο Ιωσήφ με το Νικόδημο ζητούν από τον Πιλάτο «Δος μοι τούτον τον ξένον, ίνα κρύψω εν τάφω» και όταν το νεκρό σώμα κατεβαίνει από το σταυρό «Πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου;».

Μετά την αποκαθήλωση με έπαιρνε η μάνα και πηγαίναμε στη Σφυρίδα. Δρόμο - δρόμο μέσα από λάσπες, βροχή ή και λιακάδα ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες πηγαίναμε για να ανάψουμε χρονιάρα μέρα τα καντήλια στην Παναγία και για να βρούμε γύρω από την εκκλησούλα κάτω από πετρούλες, μέσα στα βραχάκια όμορφα, μοσχοβολιστά μανουσάκια, που κρατάγαμε το λεπτό τους μίσχο με προσοχή να μην μας χαλάσουν και να τα πάμε το απόγευμα να τα σκορπίσουμε πάνω στο Άγιο Σώμα, όταν θα περνούσαμε σταυρωτά τρείς φορές κάτω από τον Επιτάφιο για να έχουμε την ευλογία του Κυρίου.

Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα…

Τα σχολιαρόπαιδα κρεμασμένα στις καμπάνες των εκκλησιών τις χτυπούσαν όλη μέρα. Ο χτύπος πένθιμος, στιγμιαίος, συνταρακτικός…. Νταν… Νταν… Νταν…

Το λυπηρό άκουσμα υγραίνει τα μάτια, καθώς η καρδιά δακρύζει. Το βράδυ μελωδικές φωνές απ' το ψαλτήρι ψέλνουν τα εγκώμια και το σπαραγμό της Παναγίας σ' ένα στίχο που όμοιός του δεν ξαναγράφτηκε «Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατόν μου Τέκνον».

Εξαϋλωμένες γυναικείες μορφές από την κούραση, τις δουλειές, τη νηστεία με τα σπαρματσέτα στα χέρια παράστεκαν το Θείο νεκρό.

Όλη τη μεγάλη εβδομάδα παράλληλα με το θείο δράμα η ζωή στο χωριό συνέχιζε με το συνήθη ρυθμό της. Ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες δεδομένου ότι το Πάσχα δεν έχει σταθερή ημερομηνία, οι γεωργικές δουλειές άρχιζαν μιας και ο χειμώνας υποχωρούσε, το χιόνι ξεσκέπαζε τη γη κι αυτή χρειαζόταν χέρια να την δουλέψουν. Οι κήποι έπρεπε να ετοιμαστούν για φύτεμα. Οι πατάτες έπρεπε να φυτευτούν. Τα αμπέλια θέλανε το σκάψιμό τους. Το τριφύλλι ήθελε σπάρσιμο.

Η Μεγάλη Παρασκευή βέβαια ήταν η μέρα που κανένας δεν δούλευε. Κατσαρόλα στη φωτιά δεν έμπαινε, τραπέζι δεν στρωνόταν.

Η γιαγιά μάζευε τρυφερές τσουκνίδες στον κήπο, τις έβραζε, τις ράντιζε με ξύδι και έπρεπε να φάμε όλοι για να βρέξουμε και μείς το λαιμό μας με ξύδι συμμετέχοντας στο θείο δράμα. Στο πόδι αρπάζαμε την ελιά, το ψωμί.

Έτσι κι αλλιώς όλη την εβδομάδα το φαγητό μας ήταν λιτό. Τριφτάδες, άγριοι βολβοί, χαλβάς και ταραμάς αγορασμένα στη λαδόκολλα από τα μπακάλικα, φιδές, φακές αλάδωτες…

Στην περιφορά του Επιταφίου με τα κεριά στα χέρια να φαίνονται μέσα στο σκοτάδι σαν κωλοφωτίτσες ανεβαίναμε από Παναγία, σε Αη Γιάννη και από κει στον Άγιο Δημήτρη και πάλι πίσω στο νεκροταφείο. Τα παιδιά πίσω από τον παππά και τους ψαλτάδες γέμιζαν το χωριό με τις φωνές τους λέγοντας όσο πιο δυνατά μπορούσαν το «Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον».

Όμως δε μένουμε στην πίκρα του σταυρού και στο θάνατο που έχουμε μπροστά μας, προσμένουμε την Ανάσταση. Να 'μαστε λοιπόν πάλι στον Αη Γιάννη ντυμένοι με τα γιορτινά μας και με τις λαμπάδες μας στο χέρι περνάμε την πόρτα της εκκλησίας για να ακούσουμε το ευαγγέλιο της Ανάστασης και τα όμορφα αναστάσιμα τροπάρια.

Η λειτουργία της Ανάστασης είχε για όλους μας αρχή και τέλος, σχόλασμα. Τότε δεν βιάζονταν κανένας. Ο παπάς, οι ψαλτάδες, οι μακρόσυρτες ψαλμωδίες, όλα με την ώρα τους.

Στο τέλος περιμένουμε όλοι να κοινωνήσουμε και να ευχηθούμε ο ένας στον άλλον το Χριστός Ανέστη.

Αποβραδίς είχαμε φάει τον φιδέ, είχαμε κοιμηθεί γιατί η ώρα της Ανάστασης ήταν μακριά από την ώρα που νύχτωνε. Ξυπνούσαμε λοιπόν και πηγαίναμε στην ανάσταση με την προσμονή της επιστροφής στο σπίτι που μας περίμεναν τα αυγά, τα κουλούρια, η μαγειρίτσα, τα γαρδουμπάκια ομορφοψημένα στον ταβά.

Ο παπά Γιάννης ντυμένος στα καλά του άμφια με το τρικέρι και την εικόνα της Ανάστασης στο χέρι θυμιατίζει με λιβάνι και ευχές το εκκλησίασμα, θυμιατίζει ανθρώπους με τα σημάδια της φτώχειας στα καθαρά τους ρούχα μα με την ελπίδα και τη χαρά της προσδοκίας για ένα καλύτερο αύριο στο βλέμμα τους, που θα πάρουν μαζί το αναστάσιμο φως και μ' αυτό ο πατέρας θα σταυρώσει το ανώφλι της πόρτας.

Χορτάτοι ξυπνάμε την Πασχαλιά έχοντας στο στόμα μας τη μυρωδιά απ' τον μάραθο που φέραμε από τ' αμπέλια για τη μαγειρίτσα. Απ' ό,τι θυμάμαι στο χωριό μου δεν σουβλίζαμε το αρνί ή το κατσίκι μας, που ο πατέρας έσφαζε το Μεγάλο Σάββατο. Το είχαμε αναθρέψει στο σπίτι μας και από τότε που γεννήθηκε το είχαμε ονοματίσει για πασχαλινό σφάγιο.

Κάλυπτε όμως τις ανάγκες περισσότερων ημερών ανάλογα με το βάρος του και ανάλογα με τους νοματαίους κάθε οικογένειας. Το χωρίζαμε σε μαγειριές και άλλο τρώγαμε ψητό με πατατούλες, άλλο φρικασέ με μοσχοβολιστά μυρώνια και καυκαλίθρες και άλλο καπαμιστό με χυλοπίτες. Το κεφαλάκι βραστό μαλάκωνε τα στομάχια μας.

Το πασχαλινό μας τραπέζι συμπλήρωνε απαραίτητα το γιαούρτι. Όσοι είχαν πρόβατα μοίραζαν σε γείτονες και συγγενείς ένα τσουκάλι γάλα από το βιος τους για να πήξουν γιαούρτι ή ακόμα καλύτερα τους το έδιναν πηγμένο έτοιμο, όταν το στράγγιζαν στη δική τους τσαντήλα. Πάντα μας έφερνε η θεια μου η Γιαννούλα, η θεια Μαρία του Καραβίδα, γιαούρτι ή γάλα, το ίδιο και οι Μπουρναίοι και οι Βελεντζαίοι.

Το κάθε τι το ευχαριστιόμαστε γιατί μας είχε λείψει στη διάρκεια της νηστείας και γιατί το αίσθημα της συνύπαρξης, της συνεύρεσης με φίλους και συγγενείς, οι ανταλλαγές ευχών δημιουργούσαν κλίμα κοινωνικοσυναισθηματικής επικοινωνίας.

Όπως λέει κι ο ποιητής Σ. Σπεράντζας στο ποίημά του…

Ἀνάσταση. Τὰ σήμαντρα χτυποῦν.
Κι ὅλα τὰ δένδρα ἀνθίζουν πέρα ὡς πέρα.
Στὸν κόσμο αὐτὸ ἂς μάθουν ν᾽ ἀγαποῦν
ὅσοι τὸ μίσος ἔσπειραν κι ἂς ποῦν
«Χριστὸς Ἀνέστη ἐτούτη τὴν ἡμέρα».

Στο χωριό δεν σουβλίζαμε αρνί, το έθιμο αυτό καθιερώθηκε αργότερα με τη συνεργασία τριών γενιών. Ο παππούς υποδέχεται, τα παιδιά του καθιερώνουν, τα εγγόνια το πάνε πάρα πέρα.
Στη φωτογραφία, ο Θοδωρής Δουλουγέρης με τα εγγόνια του.

Ο μπάρμπα Πάνος Κοσιάβελος λιανίζει τον οβελία και η οικογένεια Π. Λαμπούση παρακολουθεί με ενδιαφέρον! Ποιος να ξέρει τι σκέφτεται η λιτοδίαιτη γιαγιούλα Χριστίνα Αριστοπούλου.

Λαμπρή στο Ξενία υπό την επίβλεψη του Νίκου Τζαβάρα.

Αθάνατα Μαγούλιανα

Του **ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ**

Αν το χελιδόνι είναι ο προάγγελος του καλοκαιριού, ο ερχομός του κούκου έχει συσχετιστεί με την έλευση της άνοιξης. Για τους Μαγουλιανίτες και δη για τους μεγάλης ηλικίας ανθρώπους του χωριού μας, το άκουσμα του κούκου ήταν σημαδιακό γεγονός.

Ο παππούς Πέτρος Πολίτης έκανε χαρές στο άκουσμά του και φρόντιζε να μοιράζεται το συμβάν με συγγενείς και φίλους: «Τον άκουσα τον κούκο». Με το πέρασμα των χρόνων πρόσθετε στο τέλος της φράσης και την λέξη «φέτος».

Το άκουσα του κούκου για τον παππού σήμαινε «τον βγάλαμε και αυτό το χειμώνα». Σήμαινε θα ζούσε για να χαρεί την άνοιξη, να κάνει τις δουλειές του, να δει τον τόπο ζωντανό… Ο χειμώνας ισοδυναμούσε με… θάνατο. Απεναντίας, το καλοκαίρι δεν φοβόταν τίποτε.

Άφησε εποχή η εμμονή, ειδικά κάποιων ηλικιωμένων με το δισύλλαβο κάλεσμα του κούκου, δηλαδή το λάλημα των δύο συνεχόμενων κου-κου.

Συγχωριανός μας ζητούσε από το γιό του να τον πηγαίνει τέτοια εποχή με το αυτοκίνητο στο αμπέλι που είχαν έξω από το χωριό, στον Αη Νικόλα.

«Πάμε να φύγουμε, τον άκουσα», του έλεγε στο λάλημα του πουλιού. Ήταν ικανός να πηγαίνει ημέρες στο αμπέλι μέχρι να τον ακούσει. Φανταστείτε την αναστάτωση, το θόλωμα του μυαλού τη φορά που δεν τον άκουσε. Δε θέλω να το σκέφτομαι, αφού για κάθε άνθρωπο, όπως για κάθε έμβιο όν του πλανήτη, υπάρχει αυτή η φορά. Ο καθένας μας έχει το χρόνο του. Μόνος αθάνατος είναι ο θάνατος.

Ενδεχομένως και άλλοι ηλικιωμένοι, σε άλλους τόπου να έχουν εμμονές με το συγκεκριμένο πουλί και το λάλημά του. Εμείς, όταν είμαστε παιδιά συναγωνιζόμασταν ποιος θα τον ακούσει πρώτος, χωρίς βέβαια να λείπουν τα παιδικά ψεματάκια…

Τα τελευταία χρόνια τον πρώτο λόγο στο άκουσμα του κούκου είχε ο αείμνηστος Θανάσης Παπαδημητρόπουλος. Φέτος στα Μαγούλιανα λέγεται ότι ο κούκος ακούστηκε στις 17 του Μάρτη. Οπότε ας χαρούμε την άνοιξη και το καλοκαίρι που έρχεται. Στο καλοκαίρι αρμόζουν μόνο χοροί και τραγούδια.

Εδώ που τα λέμε, αν δεν υπήρχε ο θάνατος το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν θα υπήρχε το κλάμα, ο θρήνος. Ίσως και να μην υπήρχε λόγος να έχουμε θρησκείες, δόγματα, αιρέσεις.

«Θέλω να με διαβάσεις καλά. Να μην τα πεις μισά»

Μια και μιλάμε για άνοιξη και καλοκαίρι αξίζει η καταγραφή ακόμη ενός μοναδικού συμβάντος με πρωταγωνιστή τον παππού. Μια εμπειρία μοναδική. Όποτε ο παππούς συναντούσε τον Δημήτρη Τζαβάρα, νεωκόρο και ψάλτη του χωριού, του υπενθύμιζε πως όταν έφτανε εκείνη η ώρα «Δημήτρη θέλω να με διαβάσεις καλά. Να μην τα πεις μισά».

Κάποιες φορές ο παππούς προχωρούσε ένα βήμα πιο πέρα, του ζητούσε να ακούσει το σχετικό… ψάλσιμο. Του ζητούσε να ακούσει τους ψαλμούς αφού την ώρα της κηδείας δε θα τους άκουγε!

Στο άκουσμά τους έδινε στον Δημήτρη τον οβολό του και συνέχιζε ευχαριστημένος το δρόμο του. Κάποιες φορές η συζήτηση προχωρούσε πιο πέρα, στον λάκκο όπου επιθυμία του παππού ήταν να είναι βαθύς! Τον τάφο, εκεί που τελειώνουν οι φόβοι μας, έτσι τον επιθυμούσε. Ο παππούς πάντα έλεγε και το εννοούσε ότι ο Δημήτρης είναι ο πιο χρήσιμος άνθρωπος του χωριού.

Ο τελευταίος μπορεί από σεβασμό να καθησύχαζε τις ανησυχίες του παππού, υπήρχαν όμως φορές που ήμασταν οι δυο μας, και βλέποντας τον καιρό να συννεφιάζει, χαμογελώντας με νόημα με ρωτούσε: «αύριο θα την βαρέσεις την καμπάνα;».

Μπορεί ο παππούς να τα έπαιρνε όλα στα αστεία, αλλά εμείς μάθαμε πολλά. Η ζωή είναι δώρο – άπαξ. Τι να σου πρωτοκάνει η επιστήμη; Φρόντισε να αυξήσει τον μέσο όρο ζωής του ανθρώπου.

Μια και μιλάμε για το πηγαίο χιούμορ του παππού Πέτρου, ας κάνουμε ένα μικρό άλμα στο χρόνο. Ο συνονόματος παππούς του επισκεπτόμενος κάποτε άρρωστο φίλο του, όταν ο τελευταίος του δήλωσε ότι δεν έχει όρεξη για φαγητό, εκείνος ορθά-κοφτά του είπε: «Αφού δεν τρως θα πεθάνεις!».

Όταν στο σπίτι ακούγαμε τους μεγαλύτερους να διηγούνται το συμβάν και σχολιάζαμε το άκομψο της απάντησης, μας έλεγαν: «Ήταν αθώοι οι άνθρωποι τότε…».

Πολλοί άνθρωποι, το καλοκαίρι κάτω από τον πλάτανο, απευθύνουν στον εαυτό τους το ερώτημα που κάνει πραγματικότητα ο Φάουστ, ο ήρωας του γερμανού ποιητή Γκαίτε. Τι θα έκαναν αν θα μπορούσαν να επιστρέψουν στη νεότητα. Μια από τις ελπίδες του ανθρώπου, το ανέφικτο.

Ας αναφέρουμε μια τελευταία Μαγουλιανίτικη αθάνατη ιστορία. Τα παιδιά ηλικιωμένου συγχωριανού μας του έφεραν πρωτευουσιάνικη ωραία μαγκούρα. Στο καφενείο τα πειράγματα φίλου του έδιναν και έπαιρναν: Όταν πεθάνεις θα σου πάρω τη μαγκούρα.

Όταν έφτασε η ώρα που ο κάτοχος της μαγκούρας εγκατάλειψε τον μάταιο τούτο κόσμο, τα παιδιά του εκλιπόντος γνωρίζοντας την επιθυμία του φίλου του πατέρα τους τον κάλεσαν να περάσει από το σπίτι να την παραλάβει… Εννοείται ότι η μαγκούρα τον περίμενε μέχρι που πέθανε και εκείνος. Φοβόταν μην τον πάρει ο φίλος του κοντά του. Όλοι, βλέπετε, θεωρούμε αυτονόητο μόνο το θάνατο των άλλων.

Καλή Ανάσταση.

Έπρεπε να ψηφίσουν οι μόνιμοι κάτοικοι

Ήταν παραμονές των εκλογών, όταν αποφάσισα να πάρω τον Άγγελο τηλέφωνο. Ήθελα να τον ενημερώσω ότι είμαι στην διάθεσή του για οποιαδήποτε βοήθεια ήθελε στη διαμόρφωση των χώρων που θα χρησιμοποιούσαμε για τις εκλογές, αλλά και να θέσω υποψηφιότητα σε όποιο πόστο χρειαζόταν. Χωρίς πολλές κουβέντες κανονίσαμε να βρεθούμε το Σάββατο, παραμονή των εκλογών για την τακτοποίηση του χώρου.

Πράγματι, την συγκεκριμένη ώρα ήμουν εκεί. Ο Άγγελος, όπως το περίμενα, είχε πάει νωρίτερα. Ξεκινήσαμε την διαμόρφωση του γραφείου του Συλλόγου που θα χρησίμευε για εκλογικό κέντρο και μετά προχωρήσαμε στην τακτοποίηση της αίθουσας του Συλλόγου Βυτιναίων. Εκεί μετά την ψηφοφορία και την ενημέρωσή μας από το απερχόμενο διοικητικό συμβούλιο, θα παίρναμε το καθιερωμένο πρωινό μας -ενίοτε και μεσημεριανό- και θα συζητούσαμε για τα όσα περάσαμε το διάστημα από το δεκαπενταύγουστο μέχρι το τέλος Ιανουαρίου.

Ο τρίτος χώρος που θα χρησιμοποιούσαμε, η αίθουσα του Πανελληνίου Συλλόγου Θεολόγων, θα τακτοποιούνταν την επόμενη μέρα το πρωί. Και επειδή η δουλειά με την κουβέντα φαίνεται λιγότερη, φρόντισα να μάθω και τα τελευταία νέα του χωριού. Βέβαια καλύτερα να μην το έκανα, γιατί ο Άγγελος δεν είχε τίποτε ευχάριστο να μου πει.

Η εκκλησία ελλείψει του παπά-Θόδωρου εξακολουθούσε να μένει βουβή και κλειστή και το καφενείο δίπλα της, ίσα που υπολειτούργησε τις μέρες των εορτών και μετά έπεσε κι αυτό σε μαρασμό.

Το χειρότερο ήταν πως εξαιτίας αυτών των εξελίξεων δεν θα διεξάγονταν εκλογές στο χωριό. Αυτό το γεγονός ήταν απογοητευτικό, όταν μου το είπε θύμωσα πολύ, γιατί πιστεύω ότι ο Σύλλογος έπρεπε να κάνει τα πάντα ώστε οι κάτοικοι του χωριού κι όσοι μένουν στην Τρίπολη να μπορούν να ψηφίσουν.

Ο Σύλλογος υπάρχει γιατί υπάρχει το χωριό. Οι ενέργειες του Συλλόγου αφορούν το χωριό, τα χρήματα που με τόσο κόπο βρίσκονται τα τελευταία χρόνια αξιοποιούνται για την πρόοδο του χωριού. Δεν είναι δυνατόν αυτοί που μένουν εκεί να μην έχουν την δυνατότητα να εκφράσουν την γνώμη τους, ψηφίζοντας αυτούς που θεωρούν ότι θα τους βοηθήσουν περισσότερο. Έπρεπε να είχε βρεθεί μια λύση!

Το θέμα δεν είναι πως όταν υπάρχει δυνατότητα, στο χωριό ψηφίζει το 1/3 του εκλογικού σώματος, αλλά είναι θέμα αρχής.

Ένα άλλο γεγονός επίσης που δείχνει την αμέλεια των υπευθύνων ήταν ότι δεν γνωρίζαμε αν η εφημερίδα είχε φτάσει στο χωριό. Μικρό το κακό! Ο Μπούμπουλης, ο Παπαδημητρόπουλος, ο Μαρίτσας και μερικοί ακόμα συνομήλικοί τους θα ενημερωνόντουσαν από το internet! Και για να μην φανεί ότι η έλλειψη μέριμνας πλήττει μόνο τους υπευθύνους θα αναφέρω ότι το εκλογικό ψηφοδέλτιο καταρτιζόταν μέχρι και την τελευταία στιγμή.

Οι παλαίμαχοι

Τα τηλέφωνα που έγιναν και οι κατ' ιδίαν συναντήσεις απέβησαν άκαρπες και τελικά απ' ότι φάνηκε την επόμενη μέρα, επιστρατεύτηκαν οι παλαίμαχοι. Αυτό το επισήμανε ο Παναγιώτης Κυριακόπουλος στην γενική συνέλευση, ότι η παρουσία η δική του, του Τάσου Ζούβελου και του Ηλία Δουλουγέρη στο ψηφοδέλτιο, αποτελούν πισωγύρισμα.

Όμως με την κουβέντα η ώρα περνούσε και η δουλειά αργούσε να τελειώσει. Τα τηλέφωνα από το σπίτι γίνονταν όλο και πιο συχνά, όμως για καλή μου τύχη εμφανίστηκε ο Παναγιώτης Μαρίτσας. Ήταν η απαλλαγή μου! Δώσαμε ραντεβού για την επόμενη μέρα μετά την εκκλησία και ξεκίνησα για το σπίτι, το «βασίλειό» μου.

Όταν την επόμενη μέρα επέστρεψα, ο Άγγελος ήταν και πάλι εκεί. Και μαζί μ' αυτόν, ο καινούργιος επιχειρηματίας του χωριού, ο ιδιοκτήτης του καφενείου, που είχε αναλάβει το catering της εκδήλωσης.

Μετά τις συστάσεις, ξεκίνησα την δουλειά που είχε μείνει από την προηγούμενη μέρα. Την τακτοποίηση των καρεκλών στην αίθουσα του Συλλόγου Θεολόγων. Όμως το πιο ενδιαφέρον κομμάτι ήταν η εργασία που μου ανατέθηκε αμέσως μετά, καθώς ο κόσμος άρχισε να πυκνώνει. Να κόβω τις αποδείξεις για τις συνδρομές των μελών του Συλλόγου.

Ήταν πολύ ενδιαφέρον να τους καλημερίζω με το παρανόμι τους – αφού αυτό ήξερα– κι εκείνοι να μου δηλώνουν το επώνυμό τους για να κόψω την απόδειξη.

Δίπλα μου, η γυναίκα μου εισέπραττε τα χρήματα από την πώληση του ημερολογίου του χωριού για το 2017. Ο σκοπός της κυκλοφορίας του ημερολογίου που είχε περίπου δέκα χρόνια να κυκλοφορήσει, ήταν να συγκεντρωθούν χρήματα για την σήμανση στο Πετροβούνι.

Πέρα από το γεγονός όμως ότι τα σπίτια μας πλουτίστηκαν με εικόνες από το χωριό, το εισπρακτικό αποτέλεσμα δεν ήταν ανάλογο, καθώς αυτοί που αγόραζαν το ημερολόγιο, αφαιρούσαν τα χρήματα από την συνδρομή που είχαν πρόθεση να δώσουν.

Μαζί με τον Ανδρέα Ζούβελο δίπλα μου, ο οποίος ήταν εφορευτική επιτροπή, πέρασε ευχάριστα τουλάχιστον μια ώρα μέχρι να ξεκινήσει ο απολογισμός του Διοικητικού Συμβουλίου. Όλα κυλούσαν καλά μέχρι που ήρθε να ταράξει τα νερά με την παρουσία της, η κόρη του Περιφερειάρχη Πελοποννήσου κ. Τατούλη.

Όταν ανέβηκε στο βήμα για να απευθύνει χαιρετισμό, οι αντιδράσεις ήταν ποικίλες και ειπώθηκαν πολλά γι' αυτό το γεγονός, όχι μόνο την ημέρα εκείνη αλλά και στην πρώτη συνέλευση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Όταν ήρθε η ώρα για την κοπή της βασιλόπιττας –φέτος δεν είχαμε αυταπάτες- παπάς δεν επρόκειτο να έρθει. Όταν δεν μπορεί ο παπά Θόδωρος, άλλος δεν υπάρχει, τουλάχιστον για την ώρα.

Την βασιλόπιττα έκοψε ο Άγγελος και το φλουρί έπεσε στον εγγονό του Χαράλαμπου Καλόσακα, που τόσο γρήγορα έφυγε από κοντά μας. Ήταν μια μικρή παρηγοριά της τύχης στους συγγενείς του Μπάμπη που τόσο λίγο τον γνώρισα.

Ανέλαβαν τεχνοκράτες

Δεν πέρασαν πολλές μέρες από τις εκλογές κι όπως ορίζει το καταστατικό, ο Άγγελος μάς κάλεσε για να καταρτίσουμε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Σύμφωνα με την καταμέτρηση των ψήφων που έκανε η εφορευτική επιτροπή, το αποτέλεσμα δεν επιφύλαξε καμία έκπληξη. Τα βαριά ονόματα, Άγγελος, Τάσσης, Παναγιώτης, Χρήστος Γόντικας του Κωνσταντή, Βασιλική Κονδύλη ήταν πάλι εκεί, πλαισιωμένα από τον Θάνο (εγγονό του Λάμπη Πολίτη) και Δημήτρη (εγγονό του Δημήτρη Κανελλόπουλου).

Κοντά σ' αυτούς, λίγο πιο πίσω όμως, βρισκόταν ο Παναγιώτης Κοσιάβελος, η Μαρία Τράπαλη και εγώ. Μετά την συζήτηση που ακολούθησε, ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος παρέμειναν στη θέση τους, γραμματέας ανέλαβε ο Δημήτρης Κανελλόπουλος, ταμίας η Βασιλική Κονδύλη -λόγω προϋπηρεσίας- και οι υπόλοιποι μέλη και αναπληρωματικοί.

Η απουσία πάντως του Χρίστου του Ανδρέα Γόντικα, της Αγγελικής Κοσιαβέλου και του Αλέξη Κολόσακα ήταν, σε μένα τουλάχιστον, πολύ εμφανής. Στην ουσία θα έλεγα ότι αποχώρησαν οι «ιδεολόγοι» και ανέλαβαν οι τεχνοκράτες. Για το πιο είναι καλύτερο θα δείξει ο καιρός. Εξάλλου δεν υπήρχαν κι άλλες επιλογές. Ευτυχώς που δέχτηκαν κι αυτοί!

Όσον αφορά για τα θέματα που συζητήσαμε, αυτό που μας απασχόλησε περισσότερο ήταν η σήμανση του χωριού στο δρόμο Τριπόλεως – Πύργου. Σκεφτόμαστε να φτιάξουμε ένα κιόσκι και μια βρύση πέτρινη αλλά κοστίζουν αρκετά και πρέπει να μάθουμε και κατά πόσον επιτρέπεται. Φυσικά αυτό δεν είναι το φλέγον θέμα. Είναι όμως αυτό που περνάει περισσότερο από το χέρι μας γιατί τα υπόλοιπα είναι σχεδόν πέρα από τις δυνατότητές μας.

Τα πιο αναγκαία για το χωριό είναι το άνοιγμα της εκκλησίας και του καφενείου. Για το πρώτο, απ' ότι ακούω πέρα από τις τηλεφωνικές συνομιλίες, θα πάει και μια επιτροπή στον δεσπότη –ίσως να έχει πάει κιόλας– για να πιέσει για την εξεύρεση ιερέα. Βέβαια δεν είναι εύκολο. Δεν υπάρχουν ενορίες με δύο ιερείς ώστε ο ένας να αποσπαστεί στο χωριό μας.

Από την Μητρόπολη, ανεπίσημα ακούγεται, ότι θα πρέπει εμείς να βρούμε ή να «δημιουργήσουμε» έναν. Και θα πρέπει να μην παίρνει και μισθό γιατί δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα.

Όσο για το θέμα του καφενείου θα πρέπει κάποια στιγμή να ανοίξει. Συναντιούνται δύο συγχωριανοί, θέλουν να πουν τα νέα τους, πού θα πάνε; Ο μπάρμπα Γιώργης, ο μπάρμπα Γιάννης και ο μαστρο Δημήτρης πού θα πιούν τον πρωινό καφέ τους; Χώρια ο κόσμος που περνάει από το χωριό και εκτός από την ταβέρνα του Ιωσήφ δεν έχει που αλλού να καθίσει.

Μπορεί ο Παντελής να είχε κάποιες αδυναμίες στη λειτουργία του καφενείου τελευταία, αλλά απ' ό,τι μαθαίνω και βλέπω ξεκίνησε πολύ δυναμικά, όσοι έχουν αυτοκίνητα κατηφορίζουν στη Βυτίνα το σούρουπο, στο νέο του στέκι. Εύχομαι κι εγώ να αξιωθώ να πάω γρήγορα για να του πω από κοντά το «καλορίζικο».

ΠΑΝΙΚΟΣ

Σε μια εποχή που έχουν απορρυθμιστεί πλήρως τα πάντα ας πορευτούμε τείνοντας ο ένας το χέρι στον άλλο. Η παρέα είναι αυτό που λείπει περισσότερο. Ένα «καλημέρα» ανακουφίζει. Οι μικρές «ασήμαντες» χειρονομίες, όπως το αυθόρμητο κράτημα του χεριού για να βγάλουμε μαζί μια φωτογραφία, ζωγραφίζει χαμόγελα στα πρόσωπα. «Δεν υπάρχουν γενναίοι, υπάρχουν μόνον αυτοί που δέχονται να πηγαίνουν χέρι χέρι με το φόβο» (Λουίς Σεπούλβεδα, χιλιανός συγγραφέας). Στην φωτογραφία Βάσω Τελά και Ελευθερία Φούκα.

Πιστεύουμε μόνο στην προσπάθεια

Λένε πως ότι δεν αλλάζει, πεθαίνει. Επειδή λίγο πολύ όλοι μας το ενστερνιζόμαστε αυτό, το νέο προεδρείο του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών, έθεσε «τον δάκτυλον επί (εις) τον τύπον των ήλων».

Οι πρώτες άμεσες ενέργειες που αποφασίστηκαν από το προεδρείο είναι:

- ***Διακοπή της σύνδεσης τηλεφώνου που διατηρούσαμε στο γραφείο του Συλλόγου.***
- ***Αποφασίστηκε η συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας, αλλά ουσιαστικά σε τετραμηνιαία βάση.***

Οι παραπάνω κινήσεις έγιναν με γνώμονα να εξισορροπηθούν τα έσοδα με τα έξοδα, αλλά κυρίως για να υπάρχουν περισσότερα χρήματα τα οποία θα πηγαίνουν σε ανάγκες του χωριού. Εδώ που έφτασαν τα πράγματα δεν υπήρχαν άλλα περιθώρια. Δεν υπάρχουν περιθώρια επανάληψης λαθών. Χρέος μας είναι να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές τον Πανελλήνιο Σύλλογο Μαγουλιανιτών σε λειτουργία. Όπως τον παραλάβαμε.

Σε επίπεδο Συλλόγου έγιναν επίσης κάποιες συζητήσεις ώστε να δοθεί ακόμα μεγαλύτερη έμφαση στα προβλήματα του χωριού. Οι χρήσιμες αλλαγές στη λειτουργία του Συλλόγου, έτσι όπως χαράχτηκαν σε προηγούμενο συμβούλιο, αποφασίστηκε ότι δεν μπαίνουν στο συρτάρι, αλλά πρέπει να υλοποιηθούν.

Η αλήθεια είναι ότι κανένας δε ξεχειλίζει από αισιοδοξία, αλλά δε τα παρατάμε. Το οφείλουμε στα νέα παιδιά που ήρθαν στο Σύλλογο για να ψηφίσουν. Στα νέα παιδιά που μας πίστεψαν και μας στηρίζουν σε κάθε μας βήμα.

Συνεχίζουμε λοιπόν την προσπάθεια, κι όπου μας πάει… Α.Αλεξ.

Το νέο Δ.Σ.

Πάρα πολλοί Μαγουλιανίτες έδωσαν το «παρών» την Κυριακή 29 Ιανουαρίου 2017 στην εκλογική – απολογιστική Γενική Συνέλευση του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών.

Παρά τις ιώσεις και το κρύο, περίπου 150 συγχωριανοί μας ήρθαν και ψήφισαν και δια ζώσης ανταλλάξαμε ευχές για τον νέο έτος. Την ίδια μέρα κόπηκε και η πρωτοχρονιάτικη πίτα μας. Δυστυχώς αυτή τη φορά δεν πραγματοποιήθηκε η αντίστοιχη εκδήλωση - διαδικασία στα Μαγούλιανα.

Το νέο διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου είναι:

- **Αλεξόπουλος Α. Άγγελος**, πρόεδρος
- **Γόντικας Κ. Χρήστος**, αντιπρόεδρος
- **Κανελλόπουλος Θ. Δημήτριος**, γραμματέας
- **Κονδύλη Θ. Βασιλική**, ταμίας
- **Ανδριόπουλος Π. Θάνος**, σύμβουλος Δημοσίων σχέσεων
- **Ζούβελος Π. Αναστάσιος**, μέλος
- **Κυριακόπουλος Κ. Παναγιώτης**, μέλος

Αναπληρωματικά μέλη:

- Τσαΐλής Α. Παναγιώτης
- Κοσιάβελος Κ. Παναγιώτης
- Τράπαλη Α. Μαρία

Εξελεγκτική επιτροπή:

- Λαμπούση Π. Χριστίνα
- Κανελλόπουλος Δ. Κωνσταντίνος
- Δουλουγέρης Δ. Ηλίας

Η κάλπη των νέων

Στις εκλογές της Κυριακής 29 Ιανουαρίου στήθηκε ξεχωριστή κάλπη για την ανάδειξη του συμβουλίου των νέων.

Συνολικά στη μάχη ρίχτηκαν δεκατέσσερις υποψήφιοι. Σωστά διαβάσατε, δεκατέσσερις νέοι έθεσαν υποψηφιότητα και επόμενο ήταν η αγωνία των υποψηφίων που κατήλθαν στις εκλογές, να χτυπήσει κόκκινο. Στη συγκεκριμένη αναμέτρηση μπορεί οι διαπροσωπικές σχέσεις να έχουν το πάνω χέρι, η εκλογή πάντως δεν ήταν εύκολη υπόθεση.

Την ίδια μέρα, μετά την καταμέτρηση των ψήφων ακολούθησε η συγκρότηση της Επιτροπής Νέων σε σώμα που έχρισε πρόεδρο την **Κατερίνα Ζούβελου**. Η επανεκλογή της Κατερίνας ήταν αναμενόμενη γιατί κατάφερε να δραστηριοποιήσει ουσιαστικά τους νέους του χωριού και να υλοποιήσει πράγματα. Ταμίας παραμένει ο **Γιώργος Καζέρος**.

Η σύνθεση του προεδρείου των νέων είναι:

- **Κατερίνα Ζούβελου**, πρόεδρος
- **Θοδωρής Η. Δουλουγέρης**, αντιπρόεδρος
- **Γιάννης Κωστόλιας**, γραμματέας
- **Γιώργος Καζέρος**, ταμίας
- **Κώστας Παπαγιαννακόπουλος**, μέλος
- **Θοδωρής Παπακονδύλης**, μέλος
- **Ελένη Μπαμπατσιά**, μέλος

✔Ευχαριστούμε τον **Γιώργο Σκοτίδα** για την παροχή του catering και τον **Σύλλογο Βυτιναίων** για την παραχώρηση της αίθουσάς τους κατά την διάρκεια της κοπής της πίτας μας.

1. Ελένη Μπαμπατσιά, Κωνσταντίνα Ζουβέλου, Βασιλική Ανδρεαδάκη, Γιάννης Κωστόλιας.
2. Τυχερός του φλουριού, ο μικρός Χαράλαμπος Καλόσακας.
3. Θοδωρής Δουλουγέρης, Ελένη Μπαμπατσιά, Κατερίνα Ζουβέλου, Κωνσταντίνα Ζουβέλου, Γιάννης Κωστόλιας, Πένυ Αλεξοπούλου, Γιώργος Καζέρος, Βασίλης Μπαμπατσιάς.

Ερμητικά κλειστό παραμένει το καφενείο

Κλειστό μέχρι νεωτέρας εξακολουθεί να είναι το καφενείο του χωριού. Για όποιον έχει αδύνατη μνήμη να θυμίσουμε ότι σταμάτησε να λειτουργεί στις 29 Αυγούστου 2016! Δυστυχώς έφυγε και ο Μάρτης και οι πόρτες του παραμένουν ουσιαστικά κλειστές. Η δημοτική αρχή έστειλε στο νέο ενοικιαστή Γιώργο Σκοτίδα τα σχετικά έγραφα στις 27 Ιανουαρίου, αλλά μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει κάτι.

Στράφι πήγαν άλλοι δύο μήνες

Σημασία έχει ότι χάθηκαν άλλοι δύο μήνες περιμένοντας τις λεπτομέρειες. Πρακτικά διαπιστώνεται μια καθυστέρηση τόσο από την πλευρά υπηρεσιών του δήμου όσο και από εκείνη του κ. Σκοτίδα. Στο τελευταίο δ.σ. του Συλλόγου το θέμα συζητήθηκε. Άπαντες συμφώνησαν οι όποιες ενέργειες είναι να γίνουν, πρέπει να τελειώσουν γρήγορα χωρίς πολλά λόγια και περιστροφές. Τέθηκε μάλιστα ως στόχος το Πάσχα. Αν μέχρι τότε δε φανούν αποτελέσματα, και δεδομένου ότι κανείς δεν μπορεί να κάνει ασφαλή πρόγνωση για το τι θα γίνει, να ξεκινήσουν επαφές τόσο με την δημοτική αρχή, όσο και με το νέο αφεντικό του καφενείου. Ίδωμεν…

Η δύναμη των ασπρόμαυρων φωτογραφιών είναι αξεπέραστη. Στην αναμνηστική φωτογραφία εικονίζεται η οικογένεια του Θοδωρή Μπουρνά. Από πάνω αριστερά Θοδωρής και Αγγελική Μπουρνά, Αθανασία, Σταμάτα, Ντίνα, Κούλα, Γιώργος, Μαρίνος και Γιάννα.

Το πολύ ωραίο σπίτι της φωτογραφίας ανήκε στον Νίκο Ζούβελο. Ήταν οικία Ζουβελέικη, όπως και το διπλανό του, που σήμερα ανήκει στον παπά Θοδωρή Κονδύλη. Το συγκεκριμένο σπίτι κάηκε στα χρόνια της γερμανικής και ιταλικής κατοχής. Το έκαψαν οι εισβολείς.
Κατά την είσοδο των Γερμανών στο χωριό οι κάτοικοι κατέφυγαν στα βουνά για να σωθούν. Βλέποντας τους καπνούς κάποιοι επέστρεψαν. Τελικά κάηκε μόνο το σπίτι που εικονίζεται, το οποίο είχε ανακαινίσει και μετατρέψει σε ξενοδοχείο και εστιατόριο ο Σπύρος Ζούβελος. Όλα αυτά την δεύτερη δεκαετία του 20ου αιώνα.
Ο Σπύρος, αδελφός του Νίκου, ζούσε στην Αμερική αλλά επισκεπτόταν τα Μαγούλιανα. Στη φωτογραφία απεικονίζεται στον επάνω όροφο του κτιρίου, στη μέση. Τα χαλάσματα του σπιτιού υπήρχαν μέχρι τα χρόνια της επτάχρονης στρατιωτικής δικτατορίας. Τότε ο χώρος ισοπεδώθηκε και έγινε τμήμα της πλατείας. (Αρχείο Γ. ΜΠΕΤΑ)

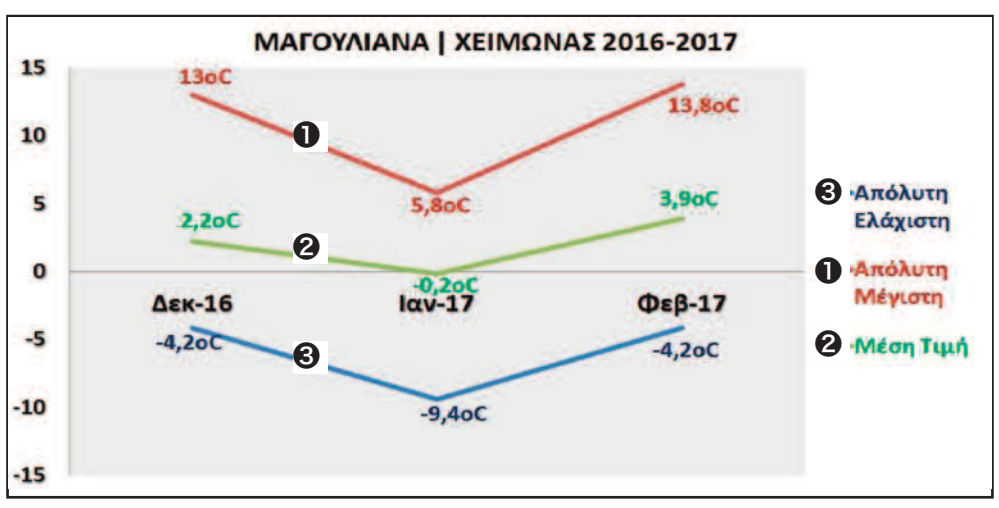

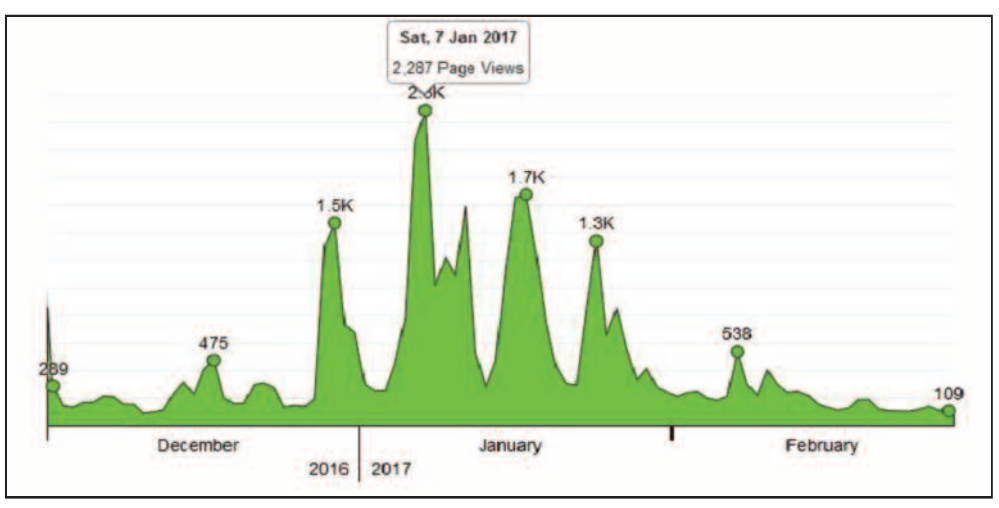

Μας πάγωσε ο Γενάρης

Του **ΘΟΔΩΡΗ Η. ΚΟΝΔΥΛΗ**

Αρκετά βαρύς ήταν ο φετινός χειμώνας στα Μαγούλιανα, με πολύ κρύο και αρκετά χιόνια κυρίως τον Γενάρη. Στην πραγματικότητα μας φάνηκε βαρύς γιατί είχαμε ξεσυνηθίσει την τελευταία 10ετία. Οι συνθήκες που επικράτησαν φέτος δεν ήταν τόσο ασυνήθιστες, ήταν ένας χειμώνας όπως ακριβώς πρέπει να είναι στα Μαγούλιανα.

ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ, σύμφωνα με τον μετεωρολογικό μας σταθμό «Ηλίας Μαριολόπουλος» καταγράφηκαν 16 ημέρες με πρωινό παγετό και 4 ημέρες με ολικό, που σημαίνει πως καθ' όλη την διάρκεια του 24ωρου το θερμόμετρο δεν ξεπέρασε τους μηδέν βαθμούς.

ΤΟΝ ΓΕΝΑΡΗ τα πράγματα ζόρισαν αρκετά, 25 ημέρες με πρωινό παγετό, από τις οποίες 4 με ολικό, με αποτέλεσμα η μέση θερμοκρασιακή τιμή του μήνα να βρεθεί κάτω από το μηδέν με -0,2 όπως βλέπουμε και στο διάγραμμα. Η απόλυτη ελάχιστη πλησίασε τους -10, για την ακρίβεια έφτασε τους -9,4 βαθμούς το πρωί της 8ης Ιανουαρίου. Οι πολύ χαμηλές θερμοκρασίες τον Γενάρη συνοδεύτηκαν και από ισχυρές χιονοπτώσεις.

Ο ΦΛΕΒΑΡΗΣ που ακολούθησε μας ξεκούρασε, καθώς η θερμοκρασία ανέβηκε αισθητά. Μόλις 5 ημέρες με πρωινό παγετό και καμία ημέρα με ολικό, μάλιστα η τελευταία ημέρα του μήνα ήταν ανοιξιάτικη με την θερμοκρασία να αγγίζει στους 14 βαθμούς, για την ακρίβεια στους 13,8!

❑ ***Εντυπωσιακές εικόνες έδινε σε απευθείας σύνδεση η μετεωρολογική μας κάμερα. Συνολικά μας είδαν 41.092 φορές με κορυφαία ημέρα ανήμερα τ' Αγιαννιού με 2.287 προβολές!***
www.metar.gr/camera/magouliana